

2) Toinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan rikkominen

— Komissio ei ole ottanut huomioon sitä, että BPP:lle myönnetty valtiontakaus on SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti perusteltu ”jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen”.

3) Kolmas kanneperuste: tosiseikkoja koskeva ilmeinen arviointivirhe ja siitä johtava SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

— Komissio on subsumoinut tosiseikkoja virheellisesti eikä se ole erityisesti ottanut huomioon sitä, että BPP:n liiketoiminta on jo lakannut ja että takauksen tarkoituksena on yksinomaan tiettyjen, ennen takauksen myöntämistä syntyneiden velallisten vastuuden rahoittaminen. BPP ei ole saanut myönnetystä takauksesta mitään etua, se ei ole vaikuttanut jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristänyt kilpailua, eivätkä tällaiset vaikutukset myöskään ole sille ominaisia, minkä vuoksi sitä ei voida pitää sisämarkkinoille soveltumattomana.

4) Neljäs kanneperuste: SEUT 108 artiklan 2 kohdan rikkominen

— Riidanalaisessa päätöksessä on määrätty väitetyt tuen takaisinperimisestä puhtaasti menettelyllisistä syistä. Takaisinperittävän määrän laskentatavassa ei ole noudatettu komission suuntaviivoissa vahvistettuja periaatteita.

5) Viides kanneperuste: hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen

— Komissio on asettanut liioitellut edellytyksen, jolta puuttuu oikeudellinen perusta, kun se on velvoittanut Portugalin pidentämään takausta samalla sanamuodolla kuin uusille tuille vaadittavissa ilmoituksissa

6) Kuudes kanneperuste: oikeusvarmuuden ja luottamuksen-suojan periaatteen loukkaaminen

— Riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, kun siinä määrätään väitetyt tuen takaisinperimisestä.

7) Seitsemäs kanneperuste: yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen

— Riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun siltä osin kuin nyt esillä olevaa tapausta on käsitelty toisin kuin siihen verrattavissa olevia tilanteita.

(¹) EUVL L 159, 17.6.2011, s. 95.

Kanne 15.9.2011 — Yhdistynyt kuningaskunta v. EKP

(Asia T-496/11)

(2011/C 340/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: barrister K. Beal ja Treasury Solicitor S. Osowski)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Euroopan keskuspankin (EKP) 5.7.2011 päivätyn ”Eurosystem Oversight Policy Framework” -asiakirjan (¹) kumoaminen siltä osin kuin siinä vahvistetaan sijaintipolitiikka, jota sovelletaan keskusvastapuoliselvitysjärjestelmiin (CCP), jotka ovat sijoittautuneet eurojärjestelmään kuulumattomiin jäsenvaltioihin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan

— EKP:llä ei ollut toimivaltaa julkaista riidanalaisia toimeja joko lainkaan tai toissijaisesti julkaisematta asetuksen kaltaista säädöstä, jonka joko neuvosto tai EKP itse antaa

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan

— riidanalaisessa toimessa asetetaan joko *de jure* tai *de facto* toimipaikkaa koskeva vaatimus CCP:ille, jotka haluavat toteuttaa selvitys- tai toimitustoimia eurovaluutassa ja joiden päivittäiskauppa ylittää tietyn määrän. Riidanalaisella toimella rikotaan SEUT 48, 56 ja/tai 63 artiklaa tai mitä tahansa niistä, koska

a) CCP:iden, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomiin jäsenvaltioihin eli esimerkiksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on siirrettävä keskushallintonsa eurojärjestelmään kuuluviin jäsenvaltioihin. Niiden on myös rekisteröidyttävä uudelleen oikeushenkilöinä, jotka tunnustetaan toisen jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa

b) jos tällaiset CCP:t eivät siirry edellytetyllä tavalla, ne eivät pääse eurojärjestelmän jäsenvaltioiden rahoitusmarkkinoille joko samoin ehdoin kuin kyseisille alueille sijoittautuneet CCP:t tai lainkaan

- c) tällaisilla CCP:illä, jotka eivät ole sijoittautuneet kyseiselle alueelle, ei ole oikeutta EKP:n tai eurojärjestelmän kansallisten keskuspankkien tarjoamiin palveluihin joko samoin ehdoin tai lainkaan
- d) tämän vuoksi tällaisten CCP:iden kykyä tarjota selvitys- ja toimitustoimia eurovaluutassa unionin asiakkaille rajoitetaan tai se jopaa estetään kokonaan.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan

— riidanalaisella toimella rikotaan SEUT 101 ja/tai 102 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä SEUT 106 artiklan ja SEU 13 artiklan kanssa, koska

- a) siinä tosiasiasa edellytetään, että kaikki selvitystoimet, jotka toteutetaan eurovaluutassa ja jotka ylittävät tietyn tason, ovat euroalueen jäsenvaltioon sijoittautuneiden CCP:iden vastuulla
- b) siinä tosiasiasa ohjataan euroalueen keskuspankkeja olemaan toimittamasta euromääräisiä valuuttavaran- toja CCP:ille, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomaan jäsenvaltioon, jos kyseisessä päätöksessä asetetut kynnsarvot ylittyvät.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan

— vaatimus siitä, että CCP:t, jotka ovat sijoittautuneet euroalueeseen kuulumattomaan jäsenvaltioon, muuttavat oikeushenkilöllisyyttään ja kotipaikkaansa, merkitsee välitöntä tai välillistä kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää. Sillä loukataan niin ikään unionin yleistä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita CCP:itä kohdellaan eri tavoin ilman minkäänlaisia objektiivisia perusteluja.

5) Viides kanneperuste, jonka mukaan

— omaksumatta todistustaakkaa siitä, että tällaisiin rajoitukseen liittyvää yleisen edun mukaista oikeuttamisperustetta ei ole (EKP:n on osoitettava, että poikkeus on sovellettavissa, jos se haluaa vedota tähän), Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että mikään EKP:n esittämä yleisen edun mukainen oikeuttamisperuste ei täyttäisi suhteellisuusvaatimusta, koska vähemmän rajoittavia toimenpiteitä unioniin mutta euroalueen ulkopuolelle sijoittautuneiden rahoituslaitosten valvomiseksi on olemassa.

Kanne 26.9.2011 — Sanofi Pasteur MSD v. SMHV — Mundipharma (Toisensa kohtaavista sirpeistä koostuvan koristekuviön kuva)

(Asia T-502/11)

(2011/C 340/59)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sanofi Pasteur MSD SNC (Lyon, Ranska) (edustajat: asianajajat T. de Haan ja P. Péters)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Mundipharma AG (Basel, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 22.7.2011 asiassa R 1904/2010-4 tekemän päätöksen;

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Toisensa kohtaavista sirpeistä koostuvaa koristekuviota esittävä kuviomerkki luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten — hakemus nro 5164561

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Ranskassa tavaramerkiksi nro 94500834 luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity nauhoista koostuvaa koristekuviota esittävä kuviomerkki; kansainväliseksi tavaramerkiksi nro 620636 luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity nauhoista koostuvaa koristekuviota esittävä kuviomerkki; kansainväliseksi tavaramerkiksi nro 627401 luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity nauhoista koostuvaa koristekuviota esittävä kuviomerkki

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta virheellisesti katsoi, että aikaisempien tavaramerkkien huomattavaan erottamiskykyyn ei vedottu enää valitusmenettelyn yhteydessä ja koska se ei arvioinut sekaannusvaaraa asianmukaisesti.

(¹) Saatettu yleisön saataville julkaisemalla se EKP:n internetsivulla 5.7.2011.